

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/150/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614208972
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6614208972.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu LIBRA FUN s.r.o., so sídlom Švermova 37, 974 04 Banská Bystrica, IČO: 36 647 616, zast. JUDr. Danielom Pribylom, advokátom so sídlom Ul. Dr. Vodú 2, 984 01 Lučenec, proti žalovanému Obec Točnica, Točnica 113, 985 22 Točnica, IČO: 00 316 466, zast. JUDr. Jánom Marčokom, advokátom so sídlom M. Gorkého 21, 984 01 Lučenec, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 14Cb/67/2014-330 zo dňa 23. júla 2018 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/67/2014-330 zo dňa 23. júla 2018 potvrdzuje.
- II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec napadnutým rozsudkom žalobu o zaplatenie sumy 30.449,40 Eur s príslušenstvom zamietol a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania žalovaného. Rozhodnutie odôvodnil tým, že podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 30.449,40 Eur titulom náhrady škody na základe skutočnosti, že so žalovaným uzavrel dňa 16.11.2010 Zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo vykonanie rekonštrukcie miestnych komunikácií v rozsahu 6.700 m² v intraviláne obce Točnica, kompletná oprava mostu cez vodný tok v rozsahu 8 bežných metrov, kompletné železobetónové konštrukcie a polozenie asfaltového koberca, oprava budov, sanačné práce, izolačné práce na budovách pod popisným číslom 113 - obecný úrad, kultúrny dom bez súpisného čísla, za dohodnutú cenu diela 152.247,- Eur bez DPH. Jednalo sa o dielo súvisiace so škodami spôsobenými povodňou v roku 2010 v obci Točnica. Úhrada nákladov mala byť vykonaná zo štátneho rozpočtu, prostredníctvom Banskobystrického samosprávneho kraja. Žalovaný dňa 13.12.2010 oznámil žalobcovi, že uzavretá zmluva o dielo je neplatná. Žalobca z dôvodu uzavretia neplatnej zmluvy o dielo si uplatnil proti žalovanému škodu vo výške ušlého zisku, ktorý tvoril 20% z dohodnutej ceny diela, t. j. 30.449,40 Eur v zmysle ust. § 268, 383 a nasl. Obchodného zákonníka.

2. Žalovaný v konaní poukázal na skutočnosť, že žalobcovi oznámil, že zmluva podpísaná dňa 16.11.2010 je neplatná vzhľadom na to, že je v rozpore so zásadami hospodárenia s majetkom obce, pretože nebola odsúhlasená obecným zastupiteľstvom a pred uzavretím a podpísaním zmluvy o dielo nebolo vykonané výberové konanie. K vykonaniu prác podľa zmluvy o dielo preto nedošlo, pričom žalobca tvrdil, že k tomuto stavu došlo vinou žalovaného, ktorý neposkytol súčinnosť, čím mu vznikla škoda vo forme ušlého zisku, ktorý tvoril 20% dohodnutej ceny diela, t. j. 30.449,30 Eur. Žalovaný poprel nárok žalobcu, odmietol uplatnenú sumu zaplatiť.

3. Okresný súd uviedol, že sa v prvom rade zaoberal otázkou platnosti zmluvy o dielo a pri jej posúdení vychádzal najmä zo zásad hospodárenia s majetkom Obce Točnica. Dospel k záveru, že zo zásad hospodárenia obce nie je možné zistiť, že by si obecné zastupiteľstvo vyhradilo hodnotu zmluvného plnenia, pri ktorom bol potrebný jeho predchádzajúci súhlas. V prípade absencie takéhoto obmedzenia platí právny predpis. Poukázal na ust. § 11 ods. 4 písm. a/ Zákona o obecnom zriadení, ktoré ukladá, že obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené schvaľovať najdôležitejšie úkony týkajúce sa jej majetku. Súd bol toho názoru, že zásady hospodárenia s majetkom obce, aj štatút Obce Točnica neprikazoval, resp. neupravoval povinnosť starostovi obce ako štatutárnemu zástupcovi vyžadovať súhlas obecného zastupiteľstva na uzavretie takejto zmluvy o dielo, preto bol súd toho názoru, že nič nebránilo, aby starosta takúto zmluvu platne uzavrel. Súd uzavrel, že pri uzavretí zmluvy o dielo išlo o platný právny úkon a otázku náhrady škody posúdil v zmysle § 373 Obchodného zákonníka.

4. Z hľadiska posúdenia výšky náhrady škody, resp. výšky ušlého zisku bol súd toho názoru, že je potrebné vychádzať zo záverov znaleckého dokazovania, kedy znalkyňa v znaleckom posudku uviedla, že miera ziskovosti pre spoločnosť LIBRA FUN s. r. o., t.j. žalobcu ako celok v roku 2010 dosiahla 6,09 % a v roku 2011 len 0,76 %. Miera ziskovosti podľa tržieb za služby v súlade s uzavretými zmluvami o dielo a vystavenými faktúrami dosiahla v roku 2010 hodnotu 24,33% a v roku 2011 hodnotu 1,30 %. Pri takejto miere zisku je uvažovanie o 20 % zisku z prevedeného diela v danom prípade nereálne. Čo sa týka dodatku k znaleckému posudku ohľadom skutočností, ktoré doložil žalobca, ktorý uvedené dielo chcel vykonať prostredníctvom subdodávateľa, s ktorým mal uzavretú zmluvu o dielo, tieto skutočnosti súd nevyhodnotil ako hodnoverné, nakoľko v priebehu konania žalobca ani neuvádzal, že dielo malo byť realizované spoločnosťou - HEX-STAV, s.r.o. ako subdodávateľom. Keďže práce mali byť započaté podľa zmluvy o dielo 13.12.2010 a dokončené do 200 dní od začatia prác, je potrebné brať do úvahy ziskovosť spoločnosti v roku 2011, kedy spoločnosť žalobcu dosiahla mieru ziskovosti len 0,76 % a mieru ziskovosti podľa tržieb za služby v súlade s uzavretými zmluvami o dielo 1,30 %. Za rok 2011 spoločnosť žalobcu dosiahla účtovný zisk 1.853,71 Eur po zdanení, napriek tomu, že vykázala 5,84 %-tný násobný nárast tržieb oproti roku 2010, a preto uvažovať o zisku 30.449,40 Eur z tohto konkrétneho diela je podľa zistenia súdu nereálne. Z uvedeného dôvodu preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. Proti rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní napádal skutočnosť, že súd bez akéhokoľvek zdôvodnenia nevyhodnotil skutočnosti predložené znalkyni na jej vyžiadanie, a to objednávku subdodávateľa HEX-STAV, s r. o. ako hodnoverné, nakoľko žalobca ani neuvádzal v priebehu konania, že dielo malo byť realizované subdodávateľom. Zdôraznil tak, že ako už uviedol v žalobe, eliminácia následkov zrušenia objednávky vyvolala pre neho aj v následnosti pre subdodávateľa škodu, ktorú sa snažil práve prijímaním zákaziek v roku 2011 eliminovať, najmä vo vzťahu k subdodávateľovi, teda boli prijímané jeho spoločnosťou s minimálnou mierou ziskovosti len s cieľom udržania chodu spoločnosti. Práve na tieto skutočnosti poukázal vo svojich vyjadreniach. Uviedol, že pokiaľ súd vyhodnocuje výšku ušlého zisku podľa miery ziskovosti v roku, v ktorom došlo k strate zákazky, t. j. v roku 2011, táto je skreslená práve snahou eliminovať vzniknutú škodu aj za cenu menšieho zisku, a teda práve rozdiel medzi mierou ziskovosti za predchádzajúci rok (rok 2010 a rok, v ktorom došlo z vyššie uvedeného dôvodu k poklesu miery ziskovosti, by mal súd vyhodnotiť ako vzniknutú stratu a ušlý zisk). V dodatku znaleckého posudku znalkyňa mieru ziskovosti potvrdila vo výške 20% v sume 30.448,61 Eur, avšak mimo jeho zadania a výkonu znaleckej činnosti sa neprípustne zaoberala pravdepodobnosťou jeho dosiahnutia vo vzťahu k právnomu hodnoteniu zmluvnej dokumentácie, čo jej neprislúcha. Žalobca mal za to, že súd nevykonala dokazovanie na zistenie rozhodujúcej skutočnosti, a to určenie abstraktnej výšky ušlého zisku, nezdôvodnil nevykonanie tohto dôkazu. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie.

6. Žalovaný k odvolaniu žalobcu uviedol, že aj keď žalovaný v odvolaní namieta vyhodnotenie podkladov predložených znalkyni zo strany žalobcu, ktoré súd považoval za nehodnoverné, a ktorými sa žalobca snažil preukázať, že dielo mal v úmysle zhotoviť prostredníctvom subdodávateľa, nie je možné s týmto názorom žalobcu súhlasiť, pretože je nesprávny. Konkrétne uviedol, že zo Znaleckého posudku č. 2/2017, vypracovaného znalkyňou Ing. V. E. vyplynulo cit.: „ak spoločnosť vykonávala stavebné práce vlastnými zamestnancami, osobné náklady zamestnancov, ktorí vykonávali predmetnú činnosť sú priamymi nákladmi, alebo mohli byť tieto práce vykonané ako subdodávky a zaúčtované by boli na účte č. „518“ ostatné služby. Počet zamestnancov za skúmané obdobie nebolo možné zistiť. Spoločnosť nezverejnila poznámky k účtovnej závierke, ktoré sú súčasťou účtovnej závierky ani v jednom skúmanom

roku, kde sa údaj o počte zamestnancov nenachádza. Podľa údajov o výkaze ziskov a strát spoločnosť mala zamestnancov, resp. zamestnanca - osobné náklady, t. j. mzdové náklady na sociálne poistenie, odvody, sociálne náklady vykázala v roku 2010 vo výške 14.831,-eur, čo je priemerne mesačne 1.236,-Eur a v roku 2013 vo výške 13.868,-Eur, čo je priemerne mesačne 1.156,-Eur. V nadväznosti na uvedené sa žalobca snažil presvedčiť, že uvedené dielo malo byť zhotovené v subdodávke spoločnosťou HEX-STAV, s.r.o. Táto skutočnosť je však v priamom rozpore so zisteniami znalkyne, ktorá zároveň následne uvádza, že podľa údajov obratovej predvahy z roku 2010 neboli zistené náklady na ostatné služby, ktoré by sa mohli týkať externých stavebných prác v roku 2011 na účte 518000 „ostatné služby“ bez bližšej identifikácie boli zaúčtované náklady v celkovej výške 8.362,19 Eur. Žalovaný zdôraznil, že z uvedeného zistenia znalkyne je zrejmé, že žalobca v roku 2010 nevykonával žiadne stavebné práce cez subdodávateľov a roku 2011 tvorili subdodávateľské práce iba zanedbateľných 3,24 % nákladov žalobcu. Za nepravdivé považuje tvrdenie žalobcu, že znalkyňa potvrdila mieru ziskovosti 20%. V doplnku znaleckého posudku strana 6 (znalkyňa iba konštatuje, že pri celkovej cene diela 152.247,-Eur je žalobcom uplatňovaný ušlý zisk 30.448,61 Eur, čo predstavuje 20%).

7. Žalovaný dal do pozornosti odvolaciemu súdu rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Co/195/2015, v zmysle ktorého je potrebné chápať aj záver doplnku znaleckého posudku, podľa ktorého „Pravdepodobnosť dosiahnutia zisku s ohľadom na existujúce okolnosti (nebola spracovaná projektová dokumentácia, s dodávateľom predmetných prác nie je uzavretá zmluva, ktorá by upravovala zmeny podmienok), nie je vysoko pravdepodobná až blížiac sa k istote“.

8. Vo vzťahu k vedeniu účtovnej evidencie zo strany žalobcu a jej hodnovernosti podľa názoru žalovaného je potrebné poukázať na zistenia znalkyne, ktorá zistila rozdiely v údajoch o účtovnom výsledku hospodárenia pred zdanením v daňových priznaniach a kde je uvedený vo výkaze ziskov a strát ako výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení - spoločnosť zostavila daňové priznanie nesprávne vyčíslila aj daň. V závere znaleckého posudku znalkyňa zistila rozdiely medzi údajmi o tržbách v predaji tovaru, nákladov vynaložených na obstaranie predaného tovaru a tržbách predaja tovaru a tržbách predaja služieb vo výkaze ziskov a strát za rok 2010, ktorý je súčasťou spisového materiálu a sú rozdielne oproti údajom uvedeným vo Výkaze ziskov a strát za rok 2011 ako údaje za bezprostredne predchádzajúce účtovné obdobie. Práve v dôsledku nesprávneho vedenia účtovnej evidencie zo strany žalovaného dospela znalkyňa tak aj súd, k správne záveru, ktorý bol dôvodom pre zamietnutie žaloby.

9. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutého rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa §34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) prejednal odvolanie v rozsahu danom ust. § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa §380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (ust. §381 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. §387 ods. 1,2 CSP potvrdil. Podľa §387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa §387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa §387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Podľa §383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

14. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ktorý nadobudol účinnosť prvého júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

15. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nestali pred dňom nadobudnutia tohto zákona, zostávajú zachované.

16. V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie.

17. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalobcom dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje,

18. Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu o náhradu škody vo výške 30.449,40 Eur.

19. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca si uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie náhrady škody vo výške 30.449,40 Eur, ktorá mu vznikla tým, že žalovaný odstúpil od Zmluvy o dielo uzavretej dňa 16.11.2010. Okresný súd žalobu zamietol. V konaní vykonal dokazovanie zadaním znaleckého posudku na preukázanie existencie vzniku škody vo forme ušlého zisku, ktorý podľa tvrdenia žalobcu je vo výške 20% z hodnoty dohodnutej ceny diela. Na základe záverov znaleckého posudku, ako aj jeho dodatku dospel okresný súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie výšky ušlého zisku v uplatnenej sume, pretože v konaní bola na základe znaleckého dokazovania zistená miera ziskovosti podľa tržieb za služby v súlade s uzavretými zmluvami o dielo a vystavenými faktúrami v roku 2010 v hodnote 24,33% a v roku 2011 len v hodnote 1,30%, ktoré obdobie je rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku. Na základe znaleckého dokazovania bolo zistené, že za rok 2011 spoločnosť žalobcu dosiahla účtovný zisk 1.853,71 Eur po zdanení napriek tomu, že vykázala 5,84 násobný nárast tržieb oproti roku 2010. Nebol preukázaný ušlý zisk v uplatnenej výške a bol nereálny a z toho dôvodu súd žalobu zamietol.

20. Preskúmaním veci okresný súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Základnou odvolacou námietkou žalobcu bolo tvrdenie, že dielo sa malo zhotoviť vo forme subdodávky, a preto odstúpením od uzatvorenej zmluvy mu vznikol ušlý zisk, ktorý je oprávnený v žalovanej sume.

21. Odvolací súd prisvedčil záveru okresného súdu, ktorý pri posudzovaní náhrady škody vychádzal zo záveru Znaleckého posudku č. 2/2018, v ktorom znalkyňa Ing. V. E. v závere znaleckého posudku, ako aj v jeho doplnku o preskúmaní účtovníctva žalobcu dospela okrem iného k záveru, že pravdepodobnosť dosiahnutia zisku (30.448,61 Eur) s ohľadom na existujúce okolnosti (nebola spracovaná projektová dokumentácia, s dodávateľom predmetných prác nie je uzavretá zmluva, ktorá by upravovala zmeny podmienok), nie je vysoko pravdepodobná až blížiac sa k istote. Zároveň znalkyňa zistila, že podľa údajov obratovej predvahy z roku 2010 neboli zistené náklady na „ostatné služby“, ktoré by sa mohli týkať externých stavebných prác a v roku 2011 na účte „ostatné služby“ boli zaúčtované bez bližšej identifikácie náklady v celkovej výške 8.362,19 Eur. Odvolací súd má za to, že uvedené zistenia znalkyne sú v rozpore s tvrdením žalobcu, že dielo malo byť zhotovené v subdodávke prostredníctvom spoločnosti HEX-STAV s.r.o., pričom žalobca začal toto tvrdenie v konaní uvádzať, až po prijatých záveroch znalkyňou vo vypracovanom znaleckom posudku, následkom čoho považoval odvolací súd toto tvrdenie za účelové, ničím v konaní za preukázané. V samotnej žalobe táto skutočnosť vôbec neuvádzal, preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď tomuto tvrdeniu žalobcu neveril a v konaní pri rozhodovaní vo veci ho nebral do úvahy.

22. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu sa stotožňuje so záverom okresného súdu v tom, že žalobca, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno nepreukázal opodstatnenosť svojho nároku na zaplatenie uplatnenej náhrady škody v zmysle § 373 Obchodného zákonníka.

23. Odvolací súd potom konštatuje, že nie je daný dôvod na spochybnenie znaleckého posudku, o ktorý oprel svoje rozhodnutie okresný súd, a s ktorým záverom sa odvolací súd stotožnil v plnom rozsahu.

24. Odvolací súd dopĺňa, že ušlý zisk je ujmu spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív,

ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť na isto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti).

25. Zároveň odvolací súd konštatuje, že náhrada sa určuje ako rozdiel medzi predpokladaným ziskom a nákladmi, ktoré by boli potrebné na jeho dosiahnutie vynaložiť. Pri určení výšky náhrady ušlého zisku sa vychádza z čiastky, ktorú by za obvyklých okolností - nebyť škodnej udalosti - poškodený zo svojej činnosti získal, s prihliadnutím k nákladom, ktoré by musel na dosiahnutie týchto výnosov vynaložiť.

26. Vzhľadom na uvedené je zo záverov znaleckého posudku preukázané, že žalobca výšku ušlého zisku nepreukázal, teda nezvládol dôkazné bremeno. Odvolací súd tiež dopĺňa, že dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, pričom Civilný sporový poriadok zvyšuje procesnú zodpovednosť strán v dokazovaní a obmedzuje aktivitu súdu pri navrhovaní, teda aj vykonávaní dôkazov. V rámci dokazovania platí zásada, že každá strana konania musí uniesť dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia. Žalobca v konaní dostatočným spôsobom nepreukázal, a to ani nariadeným znaleckým dokazovaním, že protiprávnym konaním žalovaného mu vznikol ušlý zisk a v akej výške, a preto odvolací súd považoval námietky odvolateľa za nedôvodné.

27. Na základe uvedeného mal odvolací súd za preukázané, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní nie sú dôvodné, tieto boli vyvrátené v konaní pred okresným súdom, ktoré skutočnosti sú v napadnutom rozsudku podrobne uvedené a zdôvodnené.

28. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne aplikoval platnú právnu úpravu, vysporiadal sa so všetkými aspektmi zo zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd uvádza, že rozhodnutie okresného súdu je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne, obsahuje odpovede na všetky relevantné právne otázky v konaní vznesené a bolo vykonané dokazovanie plne v súlade s procesnými zásadami, formulovanými v Civilnom sporovom konaní.

29. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. §387 ods. 1,2 CSP ako vecne správny potvrdil.

30. Odvolací súd aplikoval v konaní princíp okamžitej aplikability procesno-právnych noriem, teda novú procesnú úpravu použil aj na toto konanie, aj keď začalo pred dňom účinnosti CSP, t.j. pred 1.7.2016, v súlade s ust. §470 CSP.

31. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. §396 ods. 1 CSP, v náväznosti na ust. §262 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, a ktorému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle ust. §255 ods. 1 CSP, nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal v rozsahu 100%.

32. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia podľa ust. §262 ods. 2 CSP.

Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).